

דף כו.

עין משפט א.

אה"ע סימן ג סעיף א
עין לעיל דף כג: עין משפט ב

עין משפט ד.

אה"ע סימן ג סעיף ו

ו. עד אחד שאמר יודע אני באביו של פלוני שהוא כהן, וגם הוא אמר שהוא כהן, אין מעלין * עפ"ז דשמא אביו נשא חללה וחלל הוא, עד שיעידו ב' עדים על אביו או שיש חזקה גמורה על אביו וזו לא חוששין על הבן. או שיעיד על הבן בעצמו.

דף כו:

עין משפט א.

ח"מ סימן ל סעיף ו

ז. בדיני ר' ממון מועילה העדות אפי' שלא ראו שני העדים המעשה כאחד, כגון אחד אמר בפני הלוהו או הודה לו ביום פלוני, והשני אומר בפני הודה או הלוהו ביום אחר, שהרי הם מצטרפין. * וה"ה אם אחד

צ. אבל לתורה מעלין לפי הח"מ בסעיף ג' בשו"ע.

ק. רמב"ם ושו"ע, ובב"י מביא מחלוקת אם החזקה מועילה גם לתרומה דאורייתא שהרי סוקלין ושורפין ע"פ חזקה. וכתב הח"מ דבזמן הזה דכל המשפחות בחזקת כשרות אין חוששין לחלל וזו דעת הרמב"ם. והתשב"ץ חולק מובא בח"מ ס"ק ט' וס"ק ז'.

ר. ברייתא בסנהדרין ל' ע"א, כרבי יהושע בן קרחה, דהלכה כמותו שם בע"ב. וה"ה בדיני עדות דבר איסור דמצטרפין, כ"כ הרמ"א בשם המרדכי פ"ב דיבמות, ועיין באבה"ז סימן י"א ובסימן קמ"ג סעיף י', ולענין עדי קידושין עיין באבה"ז סימן מ"ב סעיף ב', ובש"ך ס"ק י"ב.

ש. והוא שתבע שני הסכומים, כמבואר בסעיף אחרי זה.

ת. וכ"ש אם אחד מעיד שראה מחלון זה, והשני מעיד שראה מחלון אחר, ולא ראו זה את זה, כ"כ הסמ"ע ס"ק כ'. ממכות דף ו'. ומש"כ דאפי' הודה בזמן קודם, והשני העיד על ההלוואה בזמן מאוחר, מצטרפין, ולא אומרים שמוכחשין הם דיש לומר הודה לו על מה שהבטיחו להלותו אח"כ.

את הספרים של הרב מ. אלאחד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל,
ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477

מעיד על הודאה, והשני על ההלואה אחרי הזמן שהעיד הראשון על ההודאה הרי הם מצטרפין.

עין משפט ב.

הו"מ סימן ל סעיף ט

ט יב. בדיני ממונות א"צ שהעדים יעידו כאחד, אלא יבא אחד בפני בי"ד ושומעין דבריו היום, וכשיבא השני לאחר זמן שומעין אותו ומצטרפין ומוצאין ממון.

אה"ע סימן ג סעיף ז

ז ז. מי שהיה מוחזק שאביו כהן ויצא עליו קול על הבן שהוא בן גרושה או בן חלוצה מורידין אותו מכהונה, בא אח"כ עד אחד ומעיד שהוא כהן היינו הבן מעלין, באו אח"כ שני עדים והעידו שהוא חלל מורידין מכהונה, בא אח"כ עד אחד והעיד שהוא כהן עד זה מצטרף עם העד הראשון ומעלין וידחה הקול^ב ויעמוד זה בחזקת אביו שהוא כהן.

עין משפט ג.ד.

אה"ע סימן ז סעיף יא

א א. שבויה מבת ג' שנים ויום אחד ומעלה אסורה^ג לכהן שהיא ספק זונה. ואם יש לה עד אחד שלא נתיחד עמה הגוי, אפי' העד הוא

א. כרבי נתן דמודה ליה ריב"ק, בסנהדרין ל' ע"א.

ב. דשני עדים כמאה ודוחים השני עדים שמסייעם הקול והעמד אותו על חזקת אביו שהוא כהן מגמ' דף כ"ו.

ג. מכתובות כ"ב ע"א, ורמב"ם פ' י"ח מהלכות איסורי ביאה.

את הספרים של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל,
ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477

אשה או עבד או קרוב^ד או צרתה^ה או קטן^ו לפי תומו מותרת לכהן.

ד. ומשמע אפי' בנה ובתה, וכן כתב הרי"ף חוץ משפחתה אך לדעת הר"ן הרא"ש והמגיד בנה ובתה שווים לשפחתה ואינם נאמנים. כ"כ הח"מ.

ה. צ"ע דהלא כותית במסל"ת לא מהני לשבויה ואילו במת בעלה ס"ל להרא"ש דגם כותית מסל"ת נאמנת. ובצרתה לא נאמנת במת בעלה אפי' במסל"ת וא"כ איך מהני כאן צרתה אפי' בלי מסל"ת כך העיר הח"מ.

ו. אפי' בנה הקטן אינו נאמן אלא במסל"ת, אולם מהרי"ף יראה דרק שפחתה אינה נאמנת אבל בנה נאמן אף בלא מסל"ת וכן הוא בירושלמי. כ"כ הח"מ.

את הספרים של הרב מ. אלאחד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל,
ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477